

Natalia Szroeder, Nie mów nic

nasza ziemia drży
w paranormalnych skutek sił
i wpadam lamentując w żart
dziury w niebie nie chce
więc rozum chłodzę, biorę wdech

czuje jak pulsuje we mnie każdy dźwięk
płynie z prądem odbijając imię twe
potargane włosy
potargane łyzy
tańczę w deszczu swoich trosk
wszystko było już o włos

nie mów nic
słowa zapalają we mnie lęk

nic nie mów
nic nie mów

nieznajomy wers
a tępo wzrasta, gubiąc mnie
rozkosznie błądzi tu twój błąd
znów popełniam to faux pa
i znów ten elektro stan

czuje jak pulsuje we mnie każdy dźwięk
płynie z prądem odbijając imię twe
potargane włosy
potargane łyzy
tańczę w deszczu swoich trosk
wszystko było już o włos

nie mów nic
słowa zapalają we mnie lęk

nic nie mów
nic nie mów

zapada noc
zapominamy zagubiony sen
zanika pamięć
i to jedno wiem: chce tylko żebyś tu był
zapada noc
zapominamy zagubiony sen
zanika pamięć
i to jedno wiem: chce tylko żebyś tu był

nie mówi nic
nie mówi nic
nie mówi nic

nic nie mów
nie mówi nic